

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 37/08

12 Ιουνίου 2008

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-533/06

O2 Holdings Limited και O2 (UK) Limited κατά Hutchison 3G UK Limited

Η Ο2 ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΙΚΑΛΕΣΘΕΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΕΝΟΣ ΠΑΡΟΜΟΙΟΥ ΣΗΜΕΙΟΥ ΣΕ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΤΗΣ HUTCHISON 3G

Το δικαίωμα από το σήμα δεν επιτρέπει την εναντίωση στη χρήση σε συγκριτική διαφήμιση σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με σήμα, εάν δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του καταναλωτικού κοινού όσον αφορά τον διαφημιζόμενο και τον δικαιούχο του σήματος ή όσον αφορά τα σήματα, αγαθά ή υπηρεσίες του διαφημιζόμενου και του δικαιούχου του σήματος.

Σύμφωνα με την κοινοτική οδηγία περί σημάτων¹, ο δικαιούχος σήματος μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση στις συναλλαγές ενός σημείου πανομοιότυπου προς το σήμα για πανομοιότυπα προϊόντα ή υπηρεσίες και τη χρήση ενός σημείου παρόμοιου με το σήμα, εάν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως στον οποίο περιλαμβάνεται και ο κίνδυνος συσχέτισης του σημείου με το σήμα.

Η κοινοτική οδηγία για τη συγκριτική διαφήμιση² προβλέπει το επιτρεπτό της συγκριτικής διαφήμισης υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι προϋποθέσεις να μην είναι παραπλανητική, να μη δημιουργεί σύγχυση στην αγορά όσον αφορά τον διαφημιζόμενο και τον ανταγωνιστή του ή όσον αφορά τα σήματα, να μην έχει ως αποτέλεσμα τη δυσφήμιση ή την υποτίμηση του σήματος και να μην προσπορίζει αθέμιτο όφελος από το σήμα.

Η Ο2, για την προώθηση των υπηρεσιών της κινητής τηλεφωνίας, χρησιμοποιεί με πολλούς τρόπους εικόνες που παριστάνουν σαπουνόφουσκες και είναι δικαιούχος δύο εθνικών σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου που αναπαριστούν μία στατική εικόνα με σαπουνόφουσκες.

¹ Οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1)

² Οδηγία 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση (ΕΕ L 250, σ. 17), όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ L 290, σ. 18)

Το 2004, η Hutchison 3G (H3G), ανταγωνίστρια της O2, η οποία διαθέτει στην αγορά τις υπηρεσίες της με το σημείο «3», ξεκίνησε μια διαφημιστική εκστρατεία για την προπληρωμένη υπηρεσία της που ονομάζεται «Threepay». Για τον σκοπό αυτό προέβαλε τηλεοπτική διαφήμιση στην οποία συνέκρινε τις τιμές των υπηρεσιών της με τις τιμές των υπηρεσιών της O2. Η διαφήμιση αυτή άρχιζε με τη χρήση του ονόματος της «O2» και εικόνες με ασπρόμαυρες σαπουνόφουσκες που κινούνταν, στη συνέχεια δε εικόνες της υπηρεσίας «Threepay» και του «3», καθώς και μήνυμα από το οποίο προέκυπτε ότι οι υπηρεσίες της H3G ήταν φθηνότερες κατά ένα συγκεκριμένο τρόπο.

Η O2 άσκησε ενώπιον του High Court αγωγή λόγω παραποιήσεως/απομιμήσεως των σημάτων της με σαπουνόφουσκες, δεχόμενη όμως ότι η σύγκριση των τιμών στη διαφήμιση ήταν ακριβής και ότι η διαφήμιση δεν ήταν παραπλανητική. Η αγωγή αυτή απορρίφθηκε. Η O2 άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Court of Appeal, το οποίο ζήτησε από το Δικαστήριο να αποφανθεί εάν ο δικαιούχος σήματος μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση, σε συγκριτική διαφήμιση, σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα του η οποία δεν δημιουργεί σύγχυση όσον αφορά τον διαφημιζόμενο και τον ανταγωνιστή του ή όσον αφορά τα σήματα, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του διαφημιζόμενου και του ανταγωνιστή του.

Εισαγωγικά, το Δικαστήριο εξηγεί την αλληλεπίδραση μεταξύ της οδηγίας για τα σήματα και της οδηγίας για τη συγκριτική διαφήμιση. Θεωρεί ότι η χρήση σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με σήμα ανταγωνιστή σε συγκριτική διαφήμιση προκειμένου να προσδιοριστούν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες του μπορεί να απαγορευθεί βάσει της οδηγίας για τα σήματα. Ωστόσο, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο νομοθέτης θέλησε να ενθαρρύνει τη συγκριτική διαφήμιση και για τον σκοπό αυτό περιόρισε, σε ένα ορισμένο βαθμό, το δικαίωμα που παρέχει το σήμα.

Προκειμένου να συμβιβασθεί η προστασία των σημάτων και η χρήση της συγκριτικής διαφήμισης, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο δικαιούχος του σήματος δεν μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση από τρίτον, σε συγκριτική διαφήμιση η οποία πληροί όλες τις περί επιτρεπτού προϋποθέσεις, σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα. Ωστόσο, όταν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ διαφημιζόμενου και ανταγωνιστή ή μεταξύ των σημάτων, αγαθών ή υπηρεσιών του διαφημιζόμενου και του ανταγωνιστή, η διαφήμιση δεν πληροί όλες τις περί επιτρεπτού προϋποθέσεις που απαριθμούνται στην οδηγία για τη συγκριτική διαφήμιση και ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση του πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα σημείου.

Σε απάντηση στο ερώτημα που τίθεται από το Court of Appeal, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση σημείου παρόμοιου με το σήμα του μόνον εφόσον πληρούνται **τέσσερις προϋποθέσεις**: η χρήση πρέπει να γίνεται στις συναλλαγές, πρέπει να γίνεται χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος, πρέπει να γίνεται για προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπες ή παρόμοιες με αυτές για τις οποίες έχει καταχωριστεί το σήμα και πρέπει να προσβάλλει ή να ενδέχεται να προσβάλλει την ουσιώδη λειτουργία του σήματος, που έγκειται στο να εγγυάται στους καταναλωτές την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών, λόγω κινδύνου συγχύσεως του κοινού. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι στην υπόθεση της κύριας δίκης πληρούνται οι πρώτες τρεις προϋποθέσεις. Ωστόσο, διαπιστώνει ότι σύμφωνα με τα ευρήματα του αιτούντος δικαστηρίου, **η χρήση από την H3G εικόνων με σαπουνόφουσκες παρόμοιων με τα σήματα δεν δημιούργησε κίνδυνο συγχύσεως στο καταναλωτικό κοινό**. Πράγματι, η διαφήμιση, ως σύνολο, δεν ήταν παραπλανητική και, ειδικότερα, δεν υπαινισσόταν ότι υπήρχε εμπορικός δεσμός μεταξύ της O2 και της H3G. **Ως εκ τούτου, ελλείπει στην υπόθεση της κύριας δίκης η τέταρτη προϋπόθεση**.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο δικαιούχος του σήματος δεν μπορεί να επικαλεστεί τα δικαιώματά του από το σήμα για να απαγορεύσει τη χρήση, από τρίτον, σε

συγκριτική διαφήμιση, σημείου παρόμοιου με το σήμα αυτό για προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπες ή παρόμοιες με εκείνες για τις οποίες έχει καταχωριστεί το εν λόγω σήμα, όταν η χρήση αυτή δεν δημιουργεί κίνδυνο συγχύσεως στο κοινό.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: CS, ES, DE, EN, EL, FR, HU, IT, PT, SK

Το πλήρες κείμενο της απόφασεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

[C-533/06](#)

Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της απόφασεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδα

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674